

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 103/2024-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľky **Slovenskej republiky**, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, Bratislava, a sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Elenou Lalíkovou, advokátkou, Podbrezovská 34, Bratislava, proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/15/2023 a sp. zn. 8Cdo/6/2024 zo 14. augusta 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Konania vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 3133/2024 a sp. zn. Rvp 3165/2024 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 3133/2024.

2. Toto uznesenie **n a d o b ũ d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

1. Sťažovateľ sa žalobou proti sťažovateľke domáhal zaplata nia náhrady škody a nemajetkovej ujmy 318 973 eur za nezákonné trestné stíhanie, väzbu a výkon trestu odňatia slobody. Krajský súd rozsudkom zo 7. augusta 2019 uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť sťažovateľovi nemajetkovú ujmu 15 000 eur a vo zvyšnej časti žalobu sťažovateľa zamietol. Proti tomu podali sťažovateľka aj sťažovateľ dovolania, ktoré najvyšší súd uznesením sp. zn. 7Cdo/145/2020 z 30. júna 2022 odmietol, no toto odmietnutie dovolaní bolo na ústavné sťažnosti sťažovateľky a sťažovateľa nálezom ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 236/2023 z 5. decembra 2023 zrušené a dovolania boli najvyššiemu súdu vrátené na ďalšie konanie, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 8Cdo/6/2024. Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 8Cdo/15/2023 a sp. zn. 8Cdo/6/2024 zo 14. augusta 2024 opätovne rozhodol o dovolaniach sťažovateľky a sťažovateľa tak, že ich zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku najvyššieho súdu v časti o zamietnutí dovolania sťažovateľky podala sťažovateľka ústavnú sťažnosť, ktorá bola ústavnému súdu doručená 25. novembra 2024 a ktorou

sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Sťažovateľka okrem iného namieta neprimerane vysokú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú má sťažovateľovi zaplatiť. To v kontexte nedostatočného vysporiadania sa najvyššieho súdu s jej dovolacou argumentáciou a nesprávnym právnym záverom najvyššieho súdu o nemožnosti pri určení výšky nemajetkovej ujmy prihliadnuť na iné hmotnoprávne predpisy upravujúce odškodňovanie obetí.

3. Proti rozsudku najvyššieho súdu v časti o zamietnutí dovolania sťažovateľa podal sťažovateľ ústavnú sťažnosť, ktorá bola ústavnému súdu doručená 27. novembra 2024 a ktorou sa domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, prerokovanie veci bez zbytočných priťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a prezumpcie neviny podľa čl. 50 ods. 2 ústavy a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Sťažovateľ namieta neprimerane nízku náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú mu má sťažovateľka zaplatiť, a nepriznanie náhrad za stratu na zárobku a trov obhajoby v trestnom konaní.

4. Ústavná sťažnosť sťažovateľky bola pod sp. zn. Rvp 3133/2024 pridelená sudcovi spravodajcovi Rastislavovi Kaššákovi, sudcovi štvrtého senátu ústavného súdu. Ústavná sťažnosť sťažovateľa bola pod sp. zn. Rvp 3165/2024 pridelená sudcovi spravodajcovi Robertovi Šorlovi, sudcovi tretieho senátu ústavného súdu.

5. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá ustanovenia o spojení konaní. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku možno v konaní o ústavnej sťažnosti primerane použiť na spojenie konaní § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Podľa čl. II bodu 10 rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2024 plénum ústavného súdu rozhoduje o spojení vecí, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, a ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr.

6. Ústavné sťažnosti smerujú proti tomu istému rozsudku najvyššieho súdu, ktorým boli zamietnuté ich dovolania proti totožnému rozsudku krajského súdu. Argumentácia sťažovateľov smeruje prevažne k výške nemajetkovej ujmy, ktorú súdy priznali sťažovateľovi a ktorú je povinná zaplatiť sťažovateľka. Sťažovateľ ju považuje za neprimerane nízku a sťažovateľka za neprimerane vysokú. Z toho vyplýva skutkový a právny súvis ústavných sťažností. S oboma ústavnými sťažnosťami sa tak možno vysporiadať jedným rozhodnutím ústavného súdu, čo je v záujme hospodárnosti konania. Preto boli konania o ústavných sťažnostiach podľa § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku spojené na spoločné konanie, v ktorom sudcom spravodajcom podľa čl. II bodu 10 rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2024 bude Rastislav Kaššák, člen štvrtého senátu ústavného súdu, ktorý je sudcom spravodajcom v konaní, ktoré začalo najskôr. V záujme rýchlosti a plynulosti

konania podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. decembra 2024

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky